

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva încheierii Judecătorei Orhei din 05 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2013 declarat de condamnatul

Ceremuș Artur Ivan, *născut la 02 februarie 1976, originar și domiciliat în s. Danu, r-nul Glodeni,*
Termenul de examinare a cauzei este din 22 octombrie 2013 pînă la 15 ianuarie 2014

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Glodeni din 17 martie 2008, Ceremuș Artur Ivan a fost condamnat în baza art. art. 188 alin. (2) lit. e) și 360 alin. (2) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare.

2. Condamnatul a înaintat un demers privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen.

3. Prin încheierea Judecătorei Orhei din 05 iunie 2013, a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea condamnatului privind liberarea condiționată înainte de termen, în conformitate cu prevederile art. 91 Cod penal.

În motivarea hotărîrii sale, instanța de fond a apreciat că fiind pedepsit anterior la o pedeapsă cu închisoarea și fiind ulterior liberat condiționat înainte de termen de pedeapsă, condamnatul a comis din nou alte infracțiuni analogice, din care una cu aplicarea violenței. Pe parcursul întregii perioade de executare a pedepsei nu a dat dovadă de un comportament exemplar stabil, avînd abateri disciplinare și nefiindu-i aplicate careva măsuri de stimulare, refuzînd să participe la muncile remunerate sau neremunerate. Potrivit caracterizării, condamnatul refuză să participe la procesul de instruire profesională și la programele socio-educative. Circumstanțele analizate denotă faptul că acesta nu a încercat să pășească pe calea corijării, iar reintegrarea lui în societate fără executarea în continuare a pedepsei la moment nu a fost posibilă. Totodată, ținînd cont de pedeapsa real executată, instanța consideră că în cazul condamnatului nu a fost atins scopul pedepsei penale și anume, restabilirea echității sociale, precum și corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, fiind prematură liberarea condiționată înainte de termen a condamnatului.

4. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către condamnatul Ceremuș Artur, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admis demersul privind liberarea sa condiționată de pedeapsă înainte de termen.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2013, a fost respins, ca nefondat, recursul condamnatului Ceremuș Artur și menținută încheierea contestată.

5.1. Instanța de recurs și-a motivat soluția prin faptul că din materialele cauzei s-a constatat că condamnatul nu a participat la executarea muncilor remunerate sau neremunerate, a avut două abateri disciplinare, fiindu-i aplicate două sancțiuni disciplinare, care la moment sunt stinse, la locul executării pedepsei se caracterizează nesatisfăcător, pe parcursul executării pedepsei nu a dat dovadă de un comportament exemplar, anterior fiind liberat condiționat de la executarea pedepsei cu închisoarea a mai comis o nouă infracțiune analogică, cu aplicarea violenței, condamnatul refuză să participe la procesul de instruire profesională, la programele socio-educative, ceea ce denotă că nu a pășit pe calea corijării, nu și-a făcut concluziile necesare.

6. În recursul în anulare declarat de condamnat, fără a se invoca vreun temei concret de casare prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința sa să fie aplicate prevederile art. 91 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. art. 3 alin. (1), 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3), 5) Cod de procedură penală prevăd că, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise **doar la judecarea cauzei**, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 469 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, adică în legătură cu chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul în anulare de pe rol, în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind faptul că, recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Ceremuș Artur împotriva încheierii Judecătoriei Orhei din 05 iunie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2013, în propria cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 ianuarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului
Judecător

Petru Ursache